Марта 1913 года

Ст. Васильевская, 24 апр.

24/III 1913 г.

Дорогой Александр Александрович!

Спасибо за письмо. Очень рад, что Вам понравилась моя книга. Я ее писал с большой любовью, и мне приятно, что она нашла отклик в Вашей душе. Вы спрашиваете, что я пишу теперь? Ничего определенного. Я все еще не могу собраться с мыслями. Мне нужно еще много времени, чтобы прийти в себя после всех переживаний последних лет. Я надеюсь, что скоро смогу снова начать работать. Пока же я просто наслаждаюсь жизнью в деревне, среди природы. Здесь очень красиво весной. Я часто гуляю в лесу и собираю цветы. Вы спрашиваете, когда я приеду в Петербург? Я еще не знаю точно. Может быть, в конце мая или в начале июня. Я бы очень хотел увидеться с Вами и поговорить о многом. Напишите мне, когда Вы будете в Петербурге, и я постараюсь приехать в то же время.

Всего Вам доброго!

Ваш К. Паустовский

=ואַרפּ אזא אוּן אוּן! מחשבֿה אויף קינדער
, מחשבֿה אויף אַזאַ אַרבעט, אַ ריכטיקע בחורה
אויף אַ ווייבֿ־מאַכערין אַזאַ ווי דו ביסט
נישט וועלן אַרבעטן, נישט וועלן קאָכן
ווי אַלע יידישע מענטשן, נישט וועלן
פאַרשטיין קיין שׂכל־מחשבֿה אויף אַ
מאַן! אַזוי ווי דו ביסט, אַזוי וועסטו
בלייבן אַן אַלטע־מויד, אַ שׂונאת־חיים
פֿאַר דיר אַליין, אַ בלאַמע פֿאַר דיין
פֿאָלק, אַ שׂחוק פֿאַר דיינע חבֿרים.
אַזוי ווי דו ביסט, אַזוי וועסטו בלייבן
אַ פֿאַרלאָרענע נשמה, אַ פֿאַרלאָרענע
נשמה, אַ פֿאַרלאָרענע נשמה!

מיכאל איז אַרויסגעלאָפֿן פֿון צימער אָן
אַ וואָרט, ווי אַ מענטש וואָס
ווייסט נישט פֿון זיך פֿאַר שׂכל, פֿאַר
שׂכל־מחשבֿה אויף אַ מאַן, פֿאַר
אַרבעט, פֿאַר אַ ווייבֿ־מאַכערין.
=מיכאל איז אַרויסגעלאָפֿן פֿון צימער
ווי אַ מענטש וואָס ווייסט נישט
וואָס ער טוט. ער איז אַרויסגעלאָפֿן
ווי אַ מענטש וואָס איז פֿאַרכאַפּט
געוואָרן פֿון אַ שׂרפֿה. ער איז
אַרויסגעלאָפֿן ווי אַ מענטש וואָס
מיינט אַז ער וועט נאָך קענען
=ראַטעווען עפּעס פֿון דער שׂרפֿה
אויב ער וועט נאָך אַ מאָל אַרײַנלויפֿן
אין הויז. אַבער ער איז נישט
אַרײַנגעלאָפֿן אין הויז. ער איז
אַרויסגעלאָפֿן אין גאַס. ער איז
אַרויסגעלאָפֿן אין גאַס ווי אַ מענטש
וואָס ווייסט נישט וואָס ער טוט.